

Dosarul nr. 2ra-965/18

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău - O. Țurcan,

Instanța de apel: CA Chișinău -N. Vascan, E. Palanciuc, V. Clima,

ÎNCHEIERE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tatiana Vieru,
Luiza Gafton, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”,

în cauza civilă la acțiunea lui Ion Popov împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilire la locul de muncă, compensarea salariului în legătură cu privarea ilegală de posibilitatea de a munci, încasarea penalității pentru fiecare zi de întârziere, cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 04 octombrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de către Ion Popov, s-a casat hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din data de 01 iulie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii,

CONSTATĂ:

Ion Popov la 18 martie 2016 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, cu concretizările ulterioare împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” succesor în drepturi al Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru” (*în continuare* *ÎS „CRIS Registru”*), prin care a solicitat anularea ordinului nr.17 p din 12 ianuarie 2016 și restabilirea sa la locul de muncă, compensarea salariului în legătură cu privarea ilegală de posibilitatea de a munci, ca rezultat al concedierii ilegale, încasarea penalităților pentru fiecare zi de întârziere pentru neachitarea în termen a salariului și tuturor sporurilor, indemnizațiilor și adaosurilor convenite, repararea prejudiciului moral în mărime de trei salarii medii și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 2-3, 44-45,60-61, vol. I)

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în cadrul IS „CRIS Registru” a activat mai bine de 3 ani, iar începând cu data de 21 mai 2015 a ocupat funcția de șef-adjunct al Biroului înmatriculare transport nr. 4, mun. Chișinău al Subdiviziunii teritoriale a Direcției înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto.

Prin ordinul ÎS „CRIS Registru” nr. 505 din data de 13 noiembrie 2015 s-a decis modificarea structurii și a statului de personal al întreprinderii, cu reducerea funcțiilor din statul de personal, inclusiv funcția de Șef-adjunct al Biroului înmatriculare transport nr. 4, mun. Chișinău. (f.d. 33, vol. I)

Menționează că prin ordinul IS „CRIS Registru” nr. 592p din 16 noiembrie 2015, a fost preavizat despre reducerea funcției pe care o deținea din statul de personal la expirarea termenului de preavizare de 2 luni, însă potrivit statului de personal la data de 16 noiembrie 2016, funcția de Șef-adjunct al Biroului înmatriculare transport nr. 4, mun. Chișinău deja era exclusă. (f.d. 40, vol.I)

Ulterior, prin ordinul ÎS „CRIS Registru” nr.17p din 12 ianuarie 2016, a fost concediat în conformitate cu art. 86, alin. (1), lit. c) Codul muncii „reducerea numărului sau statelor de personal”. (f.d. 26, vol. I)

În opinia reclamantului ordinul de concediere este ilegal și neîntemeiat, ori angajatorul nu a respectat prevederile art.88 Codul muncii, procedura de concediere în cazul lichidării unității, reducerii numărului sau a statelor de personal și anume odată cu preavizarea sa referitor la reducerea numărului sau statului de personal nu i-a propus un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective.

Reclamantul menționează că IS „CRIS Registru” în secția de înmatriculare transportului nr. 4, mun. Chișinău a instituit noi locuri de muncă, un șef secție și 8 experți, însă nu i-a propus în scris reclamantului, deși acesta întrunea condițiile pentru a le ocupa.

Mai mult, în perioada de preavizare, la data de 04 ianuarie 2016, din este subdiviziuni au fost transferați alți doi salariați, care dețineau funcții ce presupune un nivel de calificare mai joasă decât al reclamantului, care deținea funcția de șef adjunct al biroului.

Mai indică că angajatorul la emiterea ordinului de concediere nu a respectat prevederile art. 87, alin.(4) Codul muncii, ori nu a obținut acordul organului sindical pentru concedierea sa, iar procesul verbal nr. 82 al ședinței comitetului sindical IT „Registru” al ÎS „CRIS Registru” nu conține careva argumente privind acordul la concedierea sa. (f.d. 39, vol. I)

Ion Popov a solicitat anularea ordinului cu privire la concedierea sa ca fiind emis cu încălcarea prevederilor legislației muncii, iar în baza art. 89 alin. (1) Codul muncii, restabilirea la locul de muncă cu compensarea salariului în legătură cu privarea ilegală, de posibilitatea de a munci, ca rezultat al concedierii ilegale pentru toată perioada începând cu data eliberării și până la data restabilirii în

funcție.

Reclamantului a mai menționat că în legătură cu concedierea sa ilegală a suportat suferințe de ordin psihic, fiind privat de dreptul de a munci, care era unica sursă de existență, fiind și unicul întreținător al familiei și nu în ultimul rând faptul că pârâtul prin acțiunile sale a afectat imaginea sa pe plan profesional, astfel, cauzându-i un prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 01 iulie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ion Popov ca fiind neîntemeiată. (f.d. 86, 88-91, vol. I)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 08 decembrie 2016 a admis apelul declarat de către Ion Popov, a casat hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 01 iulie 2016, a adoptat o nouă hotărâre, prin care a admis parțial acțiunea, a anulat ordinul ÎS „CRIS Registru” nr.17p din 12 ianuarie 2016, privind concedierea lui Ion Popov în conformitate cu art. 86, alin. (1), lit. c) Codul muncii, l-a restabilit pe Ion Popov în funcția deținută anterior de șef - adjunct al Biroului înmatriculare transport nr. 4, mun. Chișinău al Subdiviziunii teritoriale a Direcției înregistrare a transporturilor și calificarea conducătorilor auto, a încasat din contul ÎS „CRIS Registru” în beneficiul lui Ion Popov suma de 100 087 lei cu titlul de salariu pentru absența forțată de la serviciu, suma de 9 0536,90 lei cu titlul de repararea prejudiciului moral cauzat pentru concediere. (f.d. 130-131, vol. I)

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din data de 03 mai 2017 s-a admis apelul declarat de către ÎS „CRIS Registru”, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din data de 08 decembrie 2016, cu remiterea cauzei la rejudecare. (f.d. 182-194, vol. I)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din data de 06 septembrie 2017 s-a înlocuit în proces ÎS „CRIS Registru” cu succesorul în drepturi Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”. (f.d. 242, vol. I)

După rejudecarea cauzei Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 04 octombrie 2017 a admis apelul declarat de către Ion Popov, a casat hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 01 iulie 2016, a adoptat o nouă hotărâre prin care a anulat ordinul IS „CRIS Registru” nr.17p din 12 ianuarie 2016 privind concedierea lui Ion Popov în conformitate cu art. 86, alin. (1), lit. c) Codul muncii, l-a restabilit pe Ion Popov în funcția deținută anterior de șef - adjunct al Biroului înmatriculare transport nr. 4, mun. Chișinău al Subdiviziunii teritoriale al direcției înregistrare a transporturilor și calificarea conducătorilor auto, a încasat din contul IP „Agenția Servicii Publice” în beneficiul lui Ion Popov suma de 123 491,96 lei cu titlul de salariu pentru absența forțată de la serviciu, calculată de la data concedierii și până la 22 februarie 2017 cu deducerea din suma adjudecată a tuturor plăților, taxelor aferente bugetului de stat și bugetului asigurărilor sociale, suma de 9 0536,90 lei cu titlul de repararea prejudiciului moral cauzat pentru concediere și suma de 2 000 lei cu titlul de cheltuieli de judecată suportate pentru

asistență juridică acordată. (f.d. 245, 246-254, vol. I)

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 09 februarie 2018 Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a înaintat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, (f.d. 1-7)

În motivarea recursului recurenta a indicat că prin prisma normelor legale, dar și a tuturor circumstanțelor cauzei decizia Curții de Apel Chișinău din data de 04 octombrie 2017 este neîntemeiată, bazată pe o interpretare eronată a normelor de drept material și ca urmare aceasta este pasibilă casării.

În opinia recurenteii instanța de fond a dat o apreciere corectă circumstanțelor de fapt și de drept aplicabile cauzei spre deosebire de instanța de apel, care a constatat ilegalitatea ordinului de concediere, fără a indica ce anume nu a respectat angajatorul sau ce ilegalitate a comis la concedierea lui Ion Popov.

Instanța de apel a reținut că angajatorul a încălcat legislația muncii, motivând că ordinul cu privire la preavizare nu este suficient argumentat, acest fapt contravine realității, ori acesta a fost emis în baza ordinului 505 din 13 noiembrie 2015 cu privire la modificarea statului de personal, care a fost emis în scopul optimizării structurii întreprinderii.

De asemenea, o altă constatare reținută ca fiind ilegală de instanța de apel este faptul că la data 16 noiembrie 2015 funcția deținută de către intimat era exclusă din statul de personal, este eronată ori modificarea schemei și a statului de personal este prerogativă a angajatorului, totodată această afirmație este combătută de intimat, care a confirmat că acesta după preavizare a continuat activitatea în funcția respectivă.

ÎS „CRIS Registru” la emiterea ordinului nr.17p din 12 ianuarie 2016 cu privire la concedierea intimatului a respectat prevederile art. 88, alin. (1), lit. c) Codul Muncii, preavizându-l despre modificarea statului de personal, însă nu i-a propus un alt loc de muncă, ori această prevedere se aplică numai în cazul când la întreprindere există la acel moment locuri vacante, circumstanță care a fost just apreciată de prima instanță și incorect apreciată de instanța de apel. Mai mult, în funcțiile noi create au fost transferați angajații întreprinderii, cu o vechime mai mare de muncă, studii superioare și cu copii minori la întreținere și care au beneficiat de dreptul preferențial la menținerea în serviciu.

IP „Agenția Servicii Publice” susține că la eliberarea lui Ion Popov din funcție a fost respectată și prevederea cu privire la acordul comitetului sindical, ori organul sindical prin procesul -verbal nr. 82 din data de 14 ianuarie 2016 nu a obiectat și a exprimat dezacordul la concedierea salariatului.

Instanța de apel în mod vădit a ignorat constatările de fapt și de drept, dar și a dat o argumentare neclară și pur declarativă, interpretând eronat normele ce reglementează speța.

La data de 25 mai 2018 Ion Popov, reprezentat de avocatul Adrian Lungu a

depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil. (f.d.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la data de 04 octombrie 2017, expediată participanților la proces la data de 22 decembrie 2017, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe, recursul declarat la data de 09 februarie 2018 de către IP „Agenția Servicii Publice”, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către IP „Agenția Servicii Publice” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432, alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la

încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către IP „Agenția Servicii Publice” asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către IP „Agenția Servicii Publice” inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Luiza Gafton

Maria Ghervas